

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Урядового комітету з
питань європейської та
євроатлантичної інтеграції,
міжнародного співробітництва,
правової політики та
правоохоронної діяльності
від 20 березня 2025 р.
(протокол № 3)

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/760

від 29 квітня 2015 року

про європейські довгострокові інвестиційні фонди

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Довгострокове фінансування є надзвичайно важливим інструментом, що дає змогу спрямувати європейську економіку на шлях розумного, сталого та інклюзивного зростання, згідно зі стратегією «Європа 2020», високого рівня зайнятості та конкурентоспроможності для розвитку економіки майбутнього так, щоб вона була менш вразливою до системних ризиків і більш стійкою. Європейські довгострокові інвестиційні фонди (ЄДІФ) надають фінансування на тривалий строк різним інфраструктурним проектам, компаніям, не включеним до лістингу, або малим та середнім підприємствам (МСП), включеним до лістингу, що випускають інструменти власного капіталу або боргові інструменти, для яких відсутній покупець, якого можна легко ідентифікувати. Надаючи фінансування таким проектам, ЄДІФ сприяють фінансуванню реального сектора економіки Союзу та реалізації його політик.
- (2) З точки зору попиту ЄДІФ можуть забезпечити сталий потік доходів для пенсійних адміністраторів, страхових компаній, фондів, муніципалітетів та інших суб'єктів, які мають регулярні та періодичні зобов'язання та бажають отримувати довгострокові доходи в рамках належним чином регульованих структур. Хоча вони забезпечують нижчий рівень ліквідності, ніж інвестиції в переказні цінні папери, ЄДІФ можуть забезпечити сталий потік доходів для окремих інвесторів, які покладаються на регулярний грошовий потік, що його здатний створити ЄДІФ.

ЄДІФ також можуть запропонувати вигідні можливості, пов'язані із приростом капіталу з часом, для інвесторів, які не отримують сталий потік доходів.

- (3) Фінансування проектів, таких як транспортна інфраструктура, стала генерація або розподіл енергії, соціальна інфраструктура (житло або лікарні), впровадження нових технологій і систем, які знижують використання ресурсів і енергії, або подальший розвиток МСП, може бути недостатнім. Як продемонструвала фінансова криза, доповнення банківського фінансування широким спектром джерел фінансування, які краще мобілізують ринки капіталу, може допомогти усунути прогалини у фінансуванні. У цьому контексті ЄДІФ можуть відігравати важливу роль, а також можуть мобілізувати капітал шляхом залучення інвесторів із третіх країн.
- (4) Цей Регламент зосереджується на стимулюванні європейських довгострокових інвестицій у реальний сектор економіки. Довгострокові інвестиції у проекти, у суб'єкти господарювання та в інфраструктуру у третіх країнах також можуть забезпечити капітал для ЄДІФ і таким чином створювати вигоди для європейської економіки. Відповідно, не слід перешкоджати здійсненню таких інвестицій.
- (5) За відсутності регламенту, у якому визначаються правила щодо ЄДІФ, на національному рівні можуть бути схвалені заходи, які можуть призвести до викривлення конкуренції, спричиненої відмінностями між інструментами захисту інвесторів. Різні національні вимоги до складу та диверсифікації портфеля та прийнятних активів, зокрема до інвестицій у товари, створюють перешкоди для транскордонної реалізації паїв або акцій інвестиційних фондів, орієнтованих на суб'єктів господарювання, які не включені до лістингу, і реальні активи, оскільки інвестори не мають можливості легко порівняти надані їм інвестиційні пропозиції. Різні національні вимоги також можуть призводити до різних рівнів захисту інвесторів. Більше того, різні національні вимоги щодо методів інвестування, як-от допустимі рівні позик, використання фінансових деривативних інструментів, правил, застосованих до коротких продажів або операцій фінансування з цінними паперами, призводять до відмінностей у рівні захисту інвесторів. Крім того, різні національні вимоги щодо періодів погашення або володіння перешкоджають транскордонним продажам фондів, які інвестують в активи, не включені до лістингу. Підвищуючи рівень правової невизначеності, такі розбіжності можуть підірвати довіру інвесторів при розгляді інвестицій у такі фонди та знижувати здатність інвесторів здійснювати ефективний вибір між різними довгостроковими інвестиційними можливостями. Відповідно, належною правовою основою для цього Регламенту є стаття 114 Договору про функціонування Європейського Союзу у тлумаченні, прийнятому в послідовній судовій практиці Суду Європейського Союзу.
- (6) Існує потреба в єдиних правилах для забезпечення демонстрації ЄДІФ узгодженого та стабільного профілю продуктів на всій території Союзу. Зокрема, щоб забезпечити безперебійне функціонування внутрішнього ринку і високий рівень захисту інвесторів, необхідно встановити єдині правила функціонування ЄДІФ, зокрема стосовно складу їхнього портфеля та інвестиційних інструментів, що їм дозволено використовувати для набуття експозиції за довгостроковими активами, таких як інструменти власного капіталу або боргові інструменти, випущені МСП, які включені до лістингу, і суб'єктами господарювання, які не включені до лістингу, а також реальні активи. Єдині правила щодо портфеля ЄДІФ також необхідні, щоб забезпечити підтримання ЄДІФ, спрямованими на створення регулярного доходу, диверсифікованого портфеля інвестиційних активів, придатних для підтримання регулярного грошового потоку. ЄДІФ є першим кроком на шляху до створення інтегрованого внутрішнього ринку для залучення капіталу, що може бути спрямований у довгострокові інвестиції в європейську економіку. Для забезпечення безперебійного функціонування внутрішнього ринку довгострокових інвестицій необхідно, щоб Комісія продовжувала оцінювати потенційні перешкоди, які можуть заважати транскордонному

залученню довгострокового капіталу, у тому числі перешкоди, які виникають із податкового режиму для таких інвестицій.

- (7) Важливо забезпечити пряме застосування правил функціонування ЄДІФ, зокрема стосовно складу їхнього портфеля та інвестиційних інструментів, які їм дозволено використовувати, до керуючих ЄДІФ, і, відповідно, такі нові правила потрібно ухвалити у формі регламенту. Це також забезпечує однакові умови для використання позначення «ЄДІФ», запобігаючи ухваленню різних національних вимог. Керуючі ЄДІФ повинні дотримуватися однакових правил на всій території Союзу для підвищення довіри інвесторів до ЄДІФ і забезпечення стійкої авторитетності позначення «ЄДІФ». Водночас, завдяки ухваленню єдиних правил, знижується складність регуляторних вимог, застосованих до ЄДІФ. Завдяки єдиним правилам, також знижуються витрати керуючих на дотримання різних національних вимог, які регулюють діяльність фондів, що інвестують у включених та не включених до лістингу суб'єктів господарювання і порівнянні категорії реальних активів. Це особливо актуально для керуючих ЄДІФ, які мають намір залучати капітал на транскордонній основі. Ухвалення єдиних правил також сприяє усуненню викривлень конкуренції.
- (8) Нові правила щодо ЄДІФ тісно пов'язані з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС ⁽⁴⁾, оскільки зазначена Директива встановлює рамки, які регулюють управління альтернативними інвестиційними фондами (АІФ) та реалізацію їхніх паїв або акцій у Союзі. За своєю суттю ЄДІФ є АІФами з ЄС, якими управляють керуючі альтернативними інвестиційними фондами (КАІФи), авторизовані згідно з Директивою 2011/61/ЄС.
- (9) Оскільки у Директиві 2011/61/ЄС також передбачений багатоступінний режим для третіх країн, що регулює діяльність КАІФів з третьої країни та АІФів з третьої країни, нові правила щодо ЄДІФ мають більш обмежену сферу застосування, що підкреслює європейський вимір нового довгострокового інвестиційного продукту. Відповідно, тільки АІФ з ЄС, як означено в Директиві 2011/61/ЄС, повинен мати право ставати ЄДІФ, і тільки якщо ним управляє КАІФ з ЄС, який був авторизований згідно з Директивою 2011/61/ЄС.
- (10) Нові правила, застосовні до ЄДІФ, повинні ґрунтуватися на наявних регулятивних рамках, встановлених у Директиві 2011/61/ЄС і актах, ухвалених для її імплементації. Таким чином, правила щодо продуктів, які стосуються ЄДІФ, повинні застосовуватися на додаток до правил, встановлених у наявному праві Союзу. Зокрема, до ЄДІФ повинні застосовуватися правила щодо управління та реалізації, встановлені в Директиві 2011/61/ЄС. Аналогічно, правила щодо транскордонного надання послуг і свободи підприємницької діяльності, встановлені в Директиві 2011/61/ЄС, повинні застосовуватися до транскордонної діяльності ЄДІФ. Вони повинні бути доповнені спеціальними правилами щодо реалізації, які охоплюють транскордонну реалізацію паїв або акцій ЄДІФ роздрібним і професійним інвесторам на всій території Союзу.
- (11) Єдині правила повинні застосовуватися до всіх АІФів з ЄС, які мають намір реалізувати свої паї або акції як ЄДІФ. АІФи з ЄС, які не мають наміру реалізувати свої паї або акції як ЄДІФ, не підпадають під дію таких правил, відповідно, погоджуючись на те, що вони не користуватимуться відповідними перевагами. Компанії колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) і АІФи з третіх країн не мають права реалізувати свої паї або акції як ЄДІФ.
- (12) Щоб забезпечити дотримання ЄДІФ гармонізованих правил, які регулюють діяльність таких фондів, необхідно, щоб компетентні органи були зобов'язані авторизувати ЄДІФ. У зв'язку із цим гармонізовані процедури авторизації та нагляду за КАІФами згідно з Директивою 2011/61/ЄС повинні бути доповнені спеціальною процедурою авторизації ЄДІФ. Необхідно встановити процедури, щоб забезпечити, що тільки КАІФи з ЄС, авторизовані згідно з Директивою 2011/61/ЄС і здатні управляти ЄДІФ, можуть здійснювати управління ЄДІФ. Потрібно вжити всіх належних заходів, щоб забезпечити здатність ЄДІФ дотримуватися гармонізованих правил, які регулюють

діяльність таких фондів. У випадку внутрішнього управління ЄДІФ і непризначення зовнішнього КАІФа повинна застосовуватися спеціальна процедура авторизації.

- (13) З огляду на те, що АІФи з ЄС можуть мати різні організаційно-правові форми, які необов'язково наділяють їх правосуб'єктністю, положення, які вимагають від ЄДІФ вжиття заходів, необхідно розуміти як такі, що стосуються керуючого ЄДІФ у випадках, коли ЄДІФ заснований у формі АІФу з ЄС, що не може діяти самостійно, оскільки сам по собі не має правосуб'єктності.
- (14) Щоб забезпечити, що ЄДІФ спрямовані на довгострокові інвестиції та сприяють фінансуванню сталого зростання економіки Союзу, правила щодо портфеля ЄДІФ повинні вимагати чіткого визначення категорій активів, які є прийнятними для інвестицій ЄДІФ, і умов, за яких вони є прийнятними. ЄДІФ повинен інвестувати принаймні 70% свого капіталу у прийнятні інвестиційні активи. Щоб забезпечити цілісність ЄДІФ, також бажано заборонити ЄДІФ брати участь у певних фінансових операціях, які можуть поставити під загрозу його інвестиційну стратегію та цілі внаслідок створення ризиків, які відрізняються від тих, яких можна очікувати для фонду, спрямованого на довгострокові інвестиції. Щоб забезпечити чітку орієнтацію на довгострокові інвестиції, що може бути корисно для роздрібних інвесторів, які не обізнані з менш традиційними інвестиційними стратегіями, ЄДІФ не слід дозволяти інвестувати у фінансові деривативні інструменти, окрім як для цілей хеджування ризиків, притаманних власним інвестиціям. З огляду на ліквідний характер товарів і фінансових деривативних інструментів, які створюють непряму експозицію за ними, інвестиції в товари не вимагають довгострокових зобов'язань з боку інвесторів і, відповідно, повинні бути виключені зі складу прийнятних інвестиційних активів. Таке обґрунтування не застосовується до інвестицій в інфраструктуру або компанії, які пов'язані з товарами або результати яких непрямо пов'язані з продуктивністю товарів, як-от фермерські господарства у випадку сільськогосподарських товарів або електростанції у випадку енергетичних товарів.
- (15) Означення довгострокових інвестицій є широким. Прийнятні інвестиційні активи, у загальному, є неліквідними, вимагають зобов'язань на певний період часу і мають економічний профіль довгострокового характеру. Прийнятні інвестиційні активи є непереказними цінними паперами і, відповідно, не надають доступу до ліквідності вторинних ринків. Вони часто вимагають строкових зобов'язань, які обмежують їхню прийнятність для реалізації. Незважаючи на це, оскільки включені до лістингу МСП можуть стикатися з проблемами ліквідності та доступу до вторинного ринку, вони також повинні вважатися кваліфікованими портфельними компаніями. Економічний цикл інвестицій, на які спрямовані ЄДІФ, за своєю суттю має довгостроковий характер з огляду на значні зобов'язання щодо капіталовкладення та період часу, необхідний для створення доходів.
- (16) ЄДІФ слід дозволити інвестувати в активи, інші ніж прийнятні інвестиційні активи, якщо це необхідно для ефективного управління його грошовим потоком, але тільки тією мірою, якою це відповідає довгостроковій інвестиційній стратегії ЄДІФ.
- (17) Прийнятні інвестиційні активи вважаються такими, що включають частки участі, такі як інструменти власного та квазівласного капіталу, боргові інструменти в кваліфікованих портфельних компаніях і надані їм позики. Вони також повинні включати частки участі в інших фондах, що орієнтуються на активи, такі як інвестиції в не включених до лістингу суб'єктів господарювання, що випускають інструменти власного капіталу або боргові інструменти, для яких не завжди є покупець, якого можна легко ідентифікувати. Частки прямої участі в реальних активах, якщо тільки вони не сек'юритизовані, також є категорією прийнятних активів за умови, що вони створюють прогнозований регулярний або нерегулярний грошовий потік, тобто вони піддаються моделюванню та оцінюванню на основі методу дисконтування грошових потоків. Такі активи орієнтовно можуть включати соціальну інфраструктуру, що створює прогнозований дохід, як-от енергетичну, транспортну інфраструктуру та інфраструктуру зв'язку, а також заклади освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення або промислові об'єкти. Однак такі активи, як витвори

мистецтва, рукописи, виноматеріали та ювелірні вироби, не повинні вважатися прийнятними, оскільки вони зазвичай не створюють прогнозований грошовий потік.

- (18) Прийнятні інвестиційні активи повинні включати реальні активи вартістю понад 10 000 000 євро, які створюють економічні або соціальні вигоди. До таких активів належать інфраструктура, інтелектуальна власність, судна, обладнання, машини, повітряні судна або рухомий склад та нерухоме майно. Інвестиції в комерційну або житлову нерухомість повинні бути дозволені тією мірою, якою вони слугують меті сприяння розумному, сталому та інклюзивному зростанню або реалізації енергетичних, регіональних політик і політик згуртування Союзу. Інвестиції в таке нерухоме майно повинні бути чітко задокументовані, щоб продемонструвати довгострокові зобов'язання, пов'язані з таким майном. Цей Регламент не має на меті сприяти спекулятивним інвестиціям.
- (19) Масштаб інфраструктурних проектів означає, що вони вимагають інвестування значних сум капіталу протягом тривалих періодів часу. Такі інфраструктурні проекти включають інфраструктуру громадських будівель, таких як школи, лікарні або в'язниці, соціальну інфраструктуру, таку як соціальне житло, транспортну інфраструктуру, таку як дороги, громадський транспорт або аеропорти, енергетичну інфраструктуру, таку як енергосистеми, проекти для адаптації та пом'якшення наслідків зміни клімату, електростанції або трубопроводи, інфраструктуру водопостачання, як-от системи водопостачання, водовідведення або зрошення, інфраструктуру зв'язку, таку як мережі, а також інфраструктуру управління відходами, як-от системи рециклінгу або збору відходів.
- (20) Інструменти квазівласного капіталу необхідно розуміти як такі, що охоплюють тип фінансового інструмента, що є поєднанням власного капіталу та боргових зобов'язань, де дохід від інструмента пов'язаний із прибутком або збитком кваліфікованої портфельної компанії, а виплата за таким інструментом у разі дефолту повністю не забезпечена. Такі інструменти включають різноманітні фінансові інструменти, як-от субординовані позики, негласну участь, пайові позики, права на участь у прибутках, конвертовані облігації та облігації з варантами.
- (21) Для відображення наявних практик ведення бізнесу ЄДІФ необхідно дозволити купувати наявні акції кваліфікованої портфельної компанії в наявних акціонерів такої компанії. Крім того, для цілей забезпечення якомога ширших можливостей залучення коштів потрібно дозволити інвестиції в інші ЄДІФ, європейські фонди венчурного капіталу (EuVECA), які регулюються Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 345/2013 ⁽⁵⁾, і європейські фонди соціального підприємництва (EuSEF), які регулюються Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 346/2013 ⁽⁶⁾. Для запобігання розмиванню інвестицій у кваліфіковані портфельні компанії ЄДІФ необхідно дозволити інвестувати в інші ЄДІФ, EuVECA та EuSEF, тільки якщо вони самі інвестували не більше 10% їхнього капіталу в інші ЄДІФ.
- (22) Для об'єднання та організації внесків різних інвесторів, у тому числі інвестицій публічного характеру, в інфраструктурні проекти може виникнути потреба у використанні фінансових установ. Відповідно, ЄДІФ необхідно дозволити інвестувати у прийнятні інвестиційні активи через фінансові установи тією мірою, якою такі установи орієнтовані на фінансування довгострокових проектів, а також на зростання МСП.
- (23) Не включені до лістингу суб'єкти господарювання можуть стикатися з труднощами, пов'язаними з доступом до ринків капіталу та фінансуванням подальшого зростання і розширення. Приватне фінансування за допомогою часток участі в капіталі або позик є типовими способами залучення фінансування. Оскільки такі інструменти за своєю суттю є довгостроковими інвестиціями, вони вимагають довгострокових капіталовкладень, що їх можуть забезпечити ЄДІФ. Більше того, включені до лістингу МСП часто стикаються зі значними перешкодами в отриманні

довгострокового фінансування, і ЄДІФ можуть забезпечити цінні альтернативні джерела фінансування.

- (24) Таким чином, категорії довгострокових активів у розумінні цього Регламенту повинні охоплювати не включених до лістингу суб'єктів господарювання, що випускають інструменти власного капіталу або боргові інструменти, для яких може не бути покупця, якого можна легко ідентифікувати, і включених до лістингу суб'єктів господарювання з максимальною капіталізацією в розмірі 500 000 000 євро.
- (25) Якщо керуючий ЄДІФ має частку в портфельній компанії, існує ризик того, що він ставитиме свої інтереси вище інтересів інвесторів ЄДІФ. Щоб запобігти такому конфлікту інтересів та забезпечити розумне корпоративне управління, ЄДІФ повинен інвестувати тільки в активи, які не пов'язані з керуючим ЄДІФ, крім випадків, коли ЄДІФ інвестує у паї або акції інших ЄДІФ, EuVECA або EuSEF, якими управляє керуючий ЄДІФ.
- (26) Щоб забезпечити певний рівень гнучкості для керуючих ЄДІФ в ході інвестування їхніх коштів, необхідно дозволити торгівлю активами, іншими ніж довгострокові інвестиції, до досягнення максимального порогового значення в розмірі 30% капіталу ЄДІФ.
- (27) Щоб обмежити взяття європейськими довгостроковими інвестиційними фондами на себе ризиків, важливо знизити ризик контрагента, встановивши чіткі вимоги щодо диверсифікації портфеля ЄДІФ. Усі позабіржові деривативи повинні підпадати під дію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 ⁽⁷⁾.
- (28) Щоб запобігти значному впливу ЄДІФ-інвестора на управління іншого ЄДІФ або організації-емітента, необхідно уникати надмірної концентрації ЄДІФ в одних і тих самих інвестиціях.
- (29) Щоб дати змогу керуючим ЄДІФ залучати додатковий капітал протягом строку дії фонду, їм необхідно дозволити позичати грошові кошти в обсязі до 30% вартості капіталу ЄДІФ. Це сприятиме створенню додаткових доходів для інвесторів. Щоб усунути ризик виникнення невідповідності валют, ЄДІФ повинен брати позики тільки у валюті, у якій керуючий ЄДІФ очікує придбати актив. Щоб вирішити проблеми, пов'язані з тіншовим банкінгом, грошові кошти, позичені ЄДІФ, не повинні використовуватися для надання позик кваліфікованим портфельним компаніям.
- (30) З огляду на довгостроковий і неліквідний характер інвестицій ЄДІФ керуючий ЄДІФ повинен мати достатньо часу на застосування інвестиційних лімітів. Час, необхідний для впровадження таких лімітів, повинен враховувати особливості та характеристики інвестицій і не повинен перевищувати п'ять років із дати авторизації ЄДІФ або половину строку дії ЄДІФ, залежно від того, яка із цих дат настане раніше.
- (31) З огляду на їхній профіль портфеля та орієнтацію на категорії довгострокових активів, ЄДІФ призначені для спрямування приватних заощаджень у європейську економіку. ЄДІФ також були задумані як механізм інвестування, за допомогою якого Група Європейського інвестиційного банку (ЄІБ) може спрямовувати фінансування в європейську інфраструктуру або МСП. Згідно із цим Регламентом, ЄДІФ структуровані як механізм колективного інвестування, що відповідає орієнтації Групи ЄІБ на сприяння збалансованому та сталому розвитку внутрішнього ринку довгострокових інвестицій в інтересах Союзу. З огляду на їхню орієнтацію на категорії довгострокових активів ЄДІФ можуть виконувати призначену їм роль пріоритетного інструмента для виконання Інвестиційного плану Європи, визначеного в Повідомленні Комісії від 26 листопада 2014 року.
- (32) Комісія повинна пріоритизувати та оптимізувати процеси опрацювання всіх заяв ЄДІФ на отримання фінансування від ЄІБ. Відповідно, Комісія повинна оптимізувати надання будь-яких висновків або даних щодо будь-яких заяв ЄДІФ на отримання фінансування від ЄІБ.

- (33) Більше того, держави-члени, а також регіональні та місцеві органи можуть бути зацікавлені в підвищенні обізнаності потенційних інвесторів і громадськості про ЄДІФ.
- (34) Незважаючи на те, що ЄДІФ не зобов'язаний пропонувати права на погашення до завершення строку його дії, ніщо не повинне заважати ЄДІФ домогтися допуску його паїв або акцій на регульований ринок або багатосторонній торговельний майданчик, таким чином надаючи інвесторам можливість продати їхні паї або акції до завершення строку дії ЄДІФ. Правила або установчі документи ЄДІФ не повинні перешкоджати допуску паїв або акцій ЄДІФ до торгів на регульованому ринку або багатосторонньому торговельному майданчику, а також не повинні перешкоджати інвесторам вільно передавати їхні паї або акції третім особам, які бажають придбати такі паї або акції. Це покликано сприяти розвитку вторинних ринків як важливого майданчика для придбання та продажу паїв або акцій ЄДІФ роздрібними інвесторами.
- (35) Хоча окремі інвестори можуть бути зацікавлені в інвестуванні в ЄДІФ, у зв'язку з неліквідним характером більшості інвестицій у довгострокові проекти ЄДІФ не може пропонувати своїм інвесторам регулярне погашення. Зобов'язання окремого інвестора, пов'язане з інвестуванням у такі активи, за своєю суттю діє протягом усього строку дії інвестиції. Відповідно, ЄДІФ повинен бути, у принципі, структурований таким чином, щоб не пропонувати регулярне погашення до завершення строку дії ЄДІФ.
- (36) Для заохочення інвесторів, зокрема роздрібних інвесторів, які можуть не бажати блокувати свій капітал на тривалий період часу, ЄДІФ повинен бути здатний за певних умов пропонувати своїм інвесторам права на дострокове погашення. Відповідно, керуючий ЄДІФ повинен мати дискреційні повноваження вирішувати, чи ЄДІФ повинен бути створений з правами на погашення або без них відповідно до інвестиційної стратегії ЄДІФ. За наявності режиму прав на погашення такі права та їхні основні характеристики повинні бути чітко визначені та розкриті у правилах або установчих документах ЄДІФ.
- (37) Щоб забезпечити інвесторам ефективне погашення їхніх паїв або акцій після завершення строку дії ЄДІФ, керуючий ЄДІФ повинен завчасно почати продаж портфеля активів ЄДІФ для забезпечення належної реалізації його вартості. При визначенні графіка виведення інвестицій керуючий ЄДІФ повинен враховувати різні профілі строку погашення інвестицій і період часу, необхідний для пошуку покупця активів, у які інвестував ЄДІФ. З огляду на недоцільність підтримання інвестиційних лімітів протягом такого періоду ліквідації їх застосування повинне припинитися після початку періоду ліквідації.
- (38) Щоб розширити доступ роздрібних інвесторів до ЄДІФ, UCITS може інвестувати в паї або акції, випущені ЄДІФ, тією мірою, якою паї або акції ЄДІФ є прийнятними згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽⁸⁾.
- (39) ЄДІФ повинен мати змогу пропорційно зменшити свій капітал, якщо він відчужив один зі своїх активів, зокрема, у випадку інвестицій в інфраструктуру.
- (40) Не включені до лістингу активи, у які інвестував ЄДІФ, можуть отримати лістинг на регульованому ринку протягом строку дії фонду. У такому разі відповідні активи більше не відповідатимуть вимозі щодо невключення до лістингу, зазначеній у цьому Регламенті. Щоб дати змогу керуючому ЄДІФ впорядковано вилучити інвестиції в такі активи, які більше не будуть прийнятними, необхідно продовжувати включати такі активи в ліміт у розмірі 70% для прийятних інвестиційних активів строком до трьох років.
- (41) З огляду на особливості ЄДІФ, а також роздрібних і професійних інвесторів, на яких вони орієнтуються, важливо встановити розумні вимоги щодо прозорості, які дадуть змогу потенційним інвесторам сформулювати інформоване судження та бути повністю обізнаними про всі відповідні ризики. На додаток до дотримання вимог щодо прозорості, які містяться в Директиві 2011/61/ЄС,

ЄДІФ повинні опублікувати проспект, до якого має бути включена інформація, що повинна бути розкрита компаніями колективного інвестування закритого типу згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС ⁽⁹⁾ і Регламентом Комісії (ЄС) № 809/2004 ⁽¹⁰⁾. У разі реалізації паїв або акцій ЄДІФ роздрібним інвесторам, обов'язково необхідно публікувати основний інформаційний документ згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1286/2014 ⁽¹¹⁾. Більше того, у будь-яких маркетингових документах повинна приділятися явна увага профілю ризиків ЄДІФ.

- (42) ЄДІФ можуть бути привабливі для інвесторів, таких як муніципалітети, церкви, благодійні організації та фонди, які повинні мати змогу вимагати, щоб їх вважали професійними клієнтами за обставин, коли вони відповідають умовам секції II додатка II до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС ⁽¹²⁾.
- (43) Оскільки ЄДІФ орієнтуються не тільки на професійних, а й на роздрібних інвесторів у Союзі, необхідно доповнити вимоги щодо реалізації, які вже встановлені в Директиві 2011/61/ЄС, певними додатковими вимогами, щоб забезпечити належний рівень захисту роздрібних інвесторів. Відповідно, необхідно створити механізми для здійснення підписки, виплат власникам паїв або акціонерам, зворотного викупу або погашення паїв або акцій та надання інформації, яку зобов'язані надавати ЄДІФ і керуючий ЄДІФ. Більше того, щоб забезпечити, що роздрібні інвестори не перебувають у менш вигідному становищі порівняно з професійними інвесторами, повинні існувати певні гарантії в разі реалізації паїв або акцій ЄДІФ роздрібним інвесторам. Якщо реалізація або розміщення паїв або акцій ЄДІФ здійснюється через розповсюджувача, такий розповсюджувач повинен дотримуватися відповідних вимог, передбачених у Директиві 2014/65/ЄС та Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 ⁽¹³⁾.
- (44) Керуючий ЄДІФ або розповсюджувач повинен отримати всю необхідну інформацію про знання та досвід, фінансовий стан, схильність до ризику, інвестиційні цілі та часовий горизонт роздрібною інвестора, щоб оцінити, чи ЄДІФ є придатним для реалізації такому роздрібному інвестору, з урахуванням, між іншим, строку дії та запланованої інвестиційної стратегії ЄДІФ. Крім того, якщо строк дії ЄДІФ, паї або акції якого пропонують або розміщують серед роздрібних інвесторів, перевищує 10 років, керуючий ЄДІФ або розповсюджувач повинен чітко вказати в письмовій формі, що цей продукт може бути не придатний для роздрібних інвесторів, які не здатні витримати таке довгострокове та неліквідне зобов'язання.
- (45) У разі реалізації паїв або акцій ЄДІФ роздрібним інвесторам депозитарій ЄДІФ повинен відповідати положенням Директиви 2009/65/ЄС у розрізі прийнятних суб'єктів, яким дозволено діяти в ролі депозитаріїв, правила «заборони звільнення від зобов'язань» і повторного використання активів.
- (46) Щоб зміцнити захист роздрібних інвесторів, у цьому Регламенті додатково передбачено, що для роздрібних інвесторів, вартість чийого портфеля, що складається з грошових депозитів і фінансових інструментів, за винятком будь-яких фінансових інструментів, які були надані в якості забезпечення, не перевищує 500 000 євро, керуючий ЄДІФ або будь-який розповсюджувач, після проходження перевірки придатності та надання належних інвестиційних рекомендацій, повинен забезпечити, щоб роздрібні інвестори інвестували агреговану суму, що не перевищує 10% портфеля фінансових інструментів такого інвестора, в ЄДІФ і щоб початкова мінімальна сума, інвестована в один або більше ЄДІФ, становила не менше 10 000 євро.
- (47) За виняткових обставин, вказаних у правилах або установчих документах ЄДІФ, строк дії ЄДІФ може бути продовжений або скорочений, щоб забезпечити певний рівень гнучкості, якщо, наприклад, проект завершується пізніше або раніше, ніж очікувалося, з метою приведення його у відповідність до довгострокової інвестиційної стратегії.

- (48) Компетентний орган ЄДІФ повинен постійно перевіряти відповідність ЄДІФ цьому Регламенту. Оскільки компетентним органам уже надані широкі повноваження згідно з Директивою 2011/61/ЄС, необхідно розширити дію таких повноважень, беручи до уваги цей Регламент.
- (49) Європейський наглядовий орган (Європейський орган з цінних паперів і ринків) (ESMA), створений на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁴⁾, повинен мати змогу здійснювати всі повноваження, надані йому згідно з Директивою 2011/61/ЄС, стосовно цього Регламенту і повинен отримати всі ресурси, необхідні для таких цілей, зокрема людські ресурси.
- (50) ESMA повинен відігравати центральну роль у застосуванні правил, що стосуються ЄДІФ, забезпечуючи послідовне застосування національними компетентними органами правил Союзу. Доречно та доцільно доручити ESMA, як органу з високоспеціалізованими експертними знаннями щодо цінних паперів і фондових ринків, розроблення проектів регуляторних технічних стандартів, які не передбачають ухвалення політичних рішень, для їх подання до Комісії. Такі регуляторні технічні стандарти повинні стосуватися обставин, за яких використання фінансових деривативних інструментів обставин, за яких строк дії ЄДІФ буде достатнім, щоб покрити життєвий цикл кожного окремого здійснюється виключно для цілей хеджування ризиків, притаманних інвестиціям, активу ЄДІФ, особливостей графіка почергової реалізації активів ЄДІФ, термінів та означень і методологій розрахування витрат, понесених інвесторами, представлення інформації про витрати, а також характеристик механізмів, які повинні бути створені ЄДІФ у кожній державі-члені, у якій вони мають намір реалізувати свої паї або акції.
- (51) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС ⁽¹⁵⁾ і Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽¹⁶⁾ повинні в повному обсязі застосовуватися до обміну, передачі та опрацювання персональних даних для цілей цього Регламенту.
- (52) З огляду на те, що цілі цього Регламенту, а саме забезпечення єдиних вимог щодо інвестицій і умов діяльності ЄДІФ на всій території Союзу, з повним урахуванням необхідності забезпечення балансу між безпекою та надійністю ЄДІФ, ефективним функціонуванням ринку довгострокового фінансування і витратами для різних стейкхолдерів, не можуть бути достатньою мірою досягнуті державами-членами, проте, з огляду на їхній масштаб і наслідки, можуть бути краще досягнуті на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як визначено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до визначеного в зазначеній статті принципу пропорційності, цей Регламент не виходить за рамки необхідного для досягнення зазначених цілей.
- (53) Цей Регламент поважає фундаментальні права та дотримується принципів, визнаних, наприклад, Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу, зокрема у частині захисту прав споживачів, свободи підприємництва, права на правовий захист і справедливий суд, захисту персональних даних, а також доступу до послуг загального економічного інтересу. Цей Регламент повинен застосовуватися згідно з такими правами та принципами,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і мета

1. Цей Регламент встановлює єдині правила щодо авторизації, інвестиційної політики та умови роботи альтернативних інвестиційних фондів з ЄС (АІФ з ЄС) або відділів АІФів з ЄС, що їх реалізують на території Союзу як європейські довгострокові інвестиційні фонди (ЄДІФ).

2. Метою цього Регламенту є залучення та спрямування капіталу в напрямку європейських довгострокових інвестицій у реальний сектор економіки відповідно до цілі розумного, сталого та інклюзивного зростання.
3. Держави-члени не повинні встановлювати жодних додаткових вимог у сфері, яка охоплюється цим Регламентом.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «капітал» означає сукупні капітальні внески та незатребуваний зарезервований капітал, які розраховані на основі сум, що можуть бути інвестовані після вирахування всіх комісій, зборів і витрат, які прямо або опосередковано покладаються на інвесторів;
- (2) «професійний інвестор» означає інвестора, який вважається професійним клієнтом або може, за запитом, вважатися професійним клієнтом згідно з додатком II до Директиви 2014/65/ЄС;
- (3) «роздрібний інвестор» означає інвестора, який не є професійним інвестором;
- (4) «власний капітал» означає частку участі у кваліфікованій портфельній компанії, яка представлена у формі акцій або в інших формах участі в капіталі кваліфікованої портфельної компанії, випущених для її інвесторів;
- (5) «квазівласний капітал» означає будь-який тип фінансового інструмента, де дохід від інструмента пов'язаний із прибутком або збитком кваліфікованої портфельної компанії, а виплата за інструментом у разі дефолту повністю не забезпечена;
- (6) «реальний актив» означає актив, що має вартість за своєю суттю та властивостями і може приносити доходи, включно з інфраструктурою та іншими активами, які приносять економічні або соціальні вигоди, як-от освіта, консультування, дослідження і розробки, а також включно з комерційною або житловою нерухомістю, тільки якщо вони є невід'ємною частиною або додатковим елементом довгострокового інвестиційного проекту, який сприяє досягненню цілі розумного, сталого та інклюзивного зростання Союзу;
- (7) «фінансова установа» означає будь-що із зазначеного нижче:
 - (a) кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 ⁽¹⁷⁾;
 - (b) інвестиційну фірму, як означено у пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
 - (c) страхову компанію, як означено у пункті (1) статті 13 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС ⁽¹⁸⁾;
 - (d) фінансову холдингову компанію, як означено в пункті (20) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (e) холдингову компанію зі змішаною діяльністю, як означено в пункті (22) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (f) керуючу компанію, як означено в пункті (b) статті 2(1) Директиви 2009/65/ЄС;
 - (g) КАІФа, як означено в пункті (b) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС.
- (8) «АІФ з ЄС» означає АІФ з ЄС, як означено в пункті (k) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС;
- (9) «КАІФ з ЄС» означає КАІФа з ЄС, як означено в пункті (l) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС;

- (10) «компетентний орган ЄДІФ» означає компетентний орган АІФу з ЄС у розумінні пункту (h) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС;
- (11) «держава-член місцезнаходження ЄДІФ» означає державу-член, у якій авторизований ЄДІФ;
- (12) «керуючий ЄДІФ» означає авторизованого КАІФа з ЄС, який призначений здійснювати управління ЄДІФ, або ЄДІФ із внутрішнім управлінням, якщо організаційно-правова форма ЄДІФ дозволяє внутрішнє управління і якщо не був призначений зовнішній КАІФ;
- (13) «компетентний орган керуючого ЄДІФ» означає компетентний орган держави-члена місцезнаходження КАІФа у розумінні пункту (q) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС;
- (14) «надання в позику цінних паперів» або «взяття в позику цінних паперів» означає будь-яку операцію, за якою контрагент передає цінні папери в обмін на зобов'язання позичальника повернути еквівалентні цінні папери в певну дату в майбутньому або на вимогу особи, що здійснює передачу; така операція вважається наданням у позику цінних паперів для контрагента, який передає цінні папери, і взяттям у позику цінних паперів для контрагента, якому передають цінні папери;
- (15) «операція репо» означає операцію репо, як означено в пункті (83) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (16) «фінансовий інструмент» означає фінансовий інструмент, як вказано в секції С додатка I до Директиви 2014/65/ЄС;
- (17) «короткі продажі» означає діяльність, як означено в пункті (b) статті 2(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 236/2012 ⁽¹⁹⁾;
- (18) «регульований ринок» означає регульований ринок, як означено в пункті (21) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (19) «багатосторонній торговельний майданчик» означає багатосторонній торговельний майданчик, як означено в пункті (22) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС.

Стаття 3

Авторизація та центральний публічний реєстр

1. Паї або акції ЄДІФ можна реалізувати на території Союзу, тільки якщо він був авторизований згідно із цим Регламентом. Авторизація ЄДІФ є дійсною в усіх державах-членах.
2. Тільки АІФи з ЄС мають право подавати заяву та отримувати авторизацію в якості ЄДІФ.
3. Компетентні органи ЄДІФ повинні щоквартально інформувати ESMA про авторизації, надані або відкликані відповідно до цього Регламенту.

ESMA повинен вести центральний публічний реєстр, що включає кожного ЄДІФ, авторизованого згідно із цим Регламентом, керуючого ЄДІФ і компетентний орган ЄДІФ. Реєстр повинен бути доступним в електронному форматі.

Стаття 4

Позначення та заборона перетворення

1. Позначення «ЄДІФ» або «європейський довгостроковий інвестиційний фонд», що стосується компанії колективного інвестування або випущених нею паїв чи акцій, може використовуватися, тільки якщо така компанія колективного інвестування була авторизована згідно із цим Регламентом.
2. Забороняється перетворення ЄДІФ на компанії колективного інвестування, які не підпадають під дію цього Регламенту.

Стаття 5

Заява про надання авторизації ЄДІФ

1. Заяву про надання авторизації ЄДІФ подають до компетентного органу ЄДІФ.

Заява про надання авторизації ЄДІФ повинна включати таку інформацію:

- (a) правила фонду або установчі документи;
- (b) ідентифікаційні дані пропонованого керуючого ЄДІФ та інформацію про його поточний та попередній досвід і діяльність у сфері управління фондами;
- (c) ідентифікаційні дані депозитарія;
- (d) опис інформації, яка підлягає наданню інвесторам, у тому числі опис механізмів врегулювання скарг, поданих роздрібними інвесторами.

Компетентний орган ЄДІФ може вимагати надання пояснень та інформації стосовно документації та інформації, наданих згідно із другим підпараграфом.

2. Тільки КАІФ з ЄС, авторизований згідно з Директивою 2011/61/ЄС, може подавати до компетентного органу заяву про затвердження в якості керуючого ЄДІФ, для якого вимагається авторизація згідно з параграфом 1. Якщо компетентний орган ЄДІФ є компетентним органом КАІФа з ЄС, така заява про затвердження повинна містити покликання на документацію, подану для отримання авторизації згідно з Директивою 2011/61/ЄС.

Заява про затвердження в якості керуючого ЄДІФ повинна включати таку інформацію:

- (a) письмовий договір із депозитарієм;
- (b) інформацію про механізми делегування в розрізі управління портфелем і ризиками та адміністрування ЄДІФ;
- (c) інформацію про інвестиційні стратегії, профіль ризику та інші характеристики АІФів, на управління якими авторизований КАІФ з ЄС.

Компетентний орган ЄДІФ може вимагати від компетентного органу КАІФа з ЄС надання пояснень або інформації стосовно документації, зазначеної у другому підпараграфі, або підтвердження того, що ЄДІФ входять до сфери дії авторизації КАІФу з ЄС на управління АІФами. Компетентний орган КАІФа з ЄС повинен надати відповідь упродовж 10 робочих днів із дати отримання ним запиту, поданого компетентним органом ЄДІФ.

3. Заявників інформують упродовж двох місяців із дати подання повної заяви, чи їм була надана авторизація в якості ЄДІФ, включно із затвердженням КАІФа з ЄС у якості керуючого ЄДІФ.

4. Будь-які подальші зміни документації, зазначеної в параграфах 1 та 2, повинні бути невідкладно повідомлені компетентному органу ЄДІФ.

5. Як відступ від параграфів 1 та 2, АІФ з ЄС, організаційно-правова форма якого дозволяє внутрішнє управління і керівний орган якого вирішив не призначати зовнішнього КАІФа, повинен одночасно подавати заяву про надання авторизації в якості ЄДІФ згідно із цим Регламентом і в якості КАІФа згідно з Директивою 2011/61/ЄС.

Без обмеження статті 7 Директиви 2011/61/ЄС, заява про надання авторизації ЄДІФ з внутрішнім управлінням повинна включати таку інформацію:

- (a) правила фонду або установчі документи;
- (b) опис інформації, яка підлягає наданню інвесторам, у тому числі опис механізмів врегулювання скарг, поданих роздрібними інвесторами.

Як відступ від параграфу 3, АІФ з ЄС із внутрішнім управлінням інформують упродовж трьох місяців із дати подання повної заяви, чи йому була надана авторизація в якості ЄДІФ.

Стаття 6

Умови надання авторизації ЄДІФ

1. АІФ з ЄС повинен бути авторизований в якості ЄДІФ, тільки якщо його компетентний орган:

- (a) переконаний, що АІФ з ЄС здатний виконувати всі вимоги цього Регламенту;
- (b) затвердив заяву КАІФа з ЄС, авторизованого згідно з Директивою 2011/61/ЄС на управління ЄДІФ, правила фонду або установчі документи та вибір депозитарія.

2. Якщо АІФ з ЄС подає заяву відповідно до статті 5(5) цього Регламенту, компетентний орган повинен авторизувати АІФ з ЄС, тільки у випадку, якщо він переконаний, що АІФ з ЄС відповідає вимогам цього Регламенту та Директиви 2011/61/ЄС стосовно авторизації в якості КАІФа з ЄС.

3. Компетентний орган ЄДІФ може відмовити у погодженні заяви КАІФа з ЄС на управління ЄДІФ, тільки якщо КАІФ з ЄС:

- (a) не відповідає положенням цього Регламенту;
- (b) не відповідає положенням Директиви 2011/61/ЄС;
- (c) не авторизований компетентним органом на управління АІФами, які дотримуються інвестиційних стратегій, що належать до типу, який охоплюється цим Регламентом; або
- (d) не надав документацію, зазначену у статті 5(2), або будь-яке пояснення чи інформацію, запитані згідно із зазначеною статтею.

Перш ніж відмовити у погодженні заяви, компетентний орган ЄДІФ повинен провести консультації з компетентним органом КАІФа з ЄС.

4. Компетентний орган ЄДІФ не надає авторизацію ЄДІФ АІФу з ЄС, який подав заяву про надання авторизації, якщо він має юридичні перешкоди для реалізації своїх паїв або акцій у державі-члені місцезнаходження.

5. Компетентний орган ЄДІФ повинен повідомити АІФ з ЄС про причину його відмови в наданні авторизації ЄДІФ.

6. Заява, яка була відхилена згідно із цією главою, не підлягає повторному поданню компетентним органам інших держав-членів.

7. На авторизацію ЄДІФ не поширюється вимога, щоб управління ЄДІФ здійснював КАІФ з ЄС, авторизований у державі-члені місцезнаходження ЄДІФ, або щоб КАІФ з ЄС здійснював або делегував здійснення будь-яких видів діяльності в державі-члені місцезнаходження ЄДІФ.

Стаття 7

Застосовні правила та відповідальність

1. ЄДІФ повинен завжди відповідати положенням цього Регламенту.
2. ЄДІФ і керуючий ЄДІФ повинні завжди відповідати положенням Директиви 2011/61/ЄС.

3. Керуючий ЄДІФ відповідає за забезпечення відповідності цьому Регламенту, а також несе відповідальність згідно зі Директивою 2011/61/ЄС за будь-які порушення положень цього Регламенту. Керуючий ЄДІФ також несе відповідальність за втрати або збитки, спричинені невідповідністю цьому Регламенту.

ГЛАВА II ОBOB'ЯЗКИ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОЛІТИК ЄДІФ

СЕКЦІЯ 1

Загальні правила та прийнятні активи

Стаття 8

Інвестиційні відділи

Якщо ЄДІФ має більш ніж один інвестиційний відділ, для цілей цієї глави кожен відділ розглядається як окремий ЄДІФ.

Стаття 9

Прийнятні інвестиції

1. Згідно із цілями, зазначеними у статті 1(2), ЄДІФ повинен інвестувати тільки в зазначені нижче категорії активів і тільки на умовах, визначених у цьому Регламенті:

- (a) прийнятні інвестиційні активи;
- (b) активи, зазначені у статті 50(1) Директиви 2009/65/ЄС.

2. ЄДІФ не повинен здійснювати будь-які зазначені нижче види діяльності:

- (a) короткі продажі активів;
- (b) набуття прямої або непрямой експозиції за товарами, у тому числі через фінансові деривативні інструменти, сертифікати, які їх представляють, індекси, які на них ґрунтуються, або за допомогою будь-якого іншого засобу або інструмента, що створить експозицію за ними;
- (c) здійснення операцій з надання та взяття в позику цінних паперів і операцій репо або укладення будь-якого іншого договору, що має еквівалентний економічний ефект і тягне за собою аналогічні ризики, якщо це вплине на понад 10% активів ЄДІФ;
- (d) використання фінансових деривативних інструментів, за винятком випадків, коли використання таких інструментів здійснюється виключно для цілей хеджування ризиків, притаманних іншим інвестиціям ЄДІФ.

3. Для забезпечення послідовного застосування цієї статті ESMA повинен, після проведення консультацій із громадськістю, розробити проекти регуляторних технічних стандартів, у яких встановлюються критерії визначення обставин, за яких використання фінансових деривативних інструментів здійснюється виключно для цілей хеджування ризиків, притаманних іншим інвестиціям, як зазначено в пункті (d) параграфа 2.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 09 вересня 2015 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 10

Прийнятні інвестиційні активи

Актив, зазначений у пункті (а) статті 9(1), вважається прийнятним для здійснення інвестицій ЄДІФ, тільки якщо він належить до однієї з таких категорій:

- (а) інструменти власного та квазівласного капіталу, які були:
 - (і) випущені кваліфікованою портфельною компанією та придбані ЄДІФ у кваліфікованій портфельній компанії або третьої особи на вторинному ринку;
 - (іі) випущені кваліфікованою портфельною компанією в обмін на інструмент власного або квазівласного капіталу, попередньо придбаний ЄДІФ у кваліфікованій портфельній компанії або третьої особи на вторинному ринку;
 - (ііі) випущені компанією, дочірньою компанією з мажоритарною участю якої є кваліфікована портфельна компанія, в обмін на інструмент власного або квазівласного капіталу, придбаний ЄДІФ згідно з пунктом (і) або (іі) у кваліфікованій портфельній компанії або третьої особи на вторинному ринку;
- (б) боргові інструменти, випущені кваліфікованою портфельною компанією;
- (с) позики, надані ЄДІФ кваліфікованій портфельній компанії, зі строком погашення, що не перевищує строк дії ЄДІФ;
- (д) паї або акції одного або кількох інших ЄДІФ, EuVECA та EuSEF за умови, що такі ЄДІФ, EuVECA та EuSEF інвестували не більше 10% їхнього капіталу в ЄДІФ;
- (е) частки прямої та непрямой участі через кваліфіковані портфельні компанії в окремих реальних активах вартістю принаймні 10 000 000 євро або еквівалентною вартістю у валюті, у якій були понесені витрати на момент виникнення таких витрат.

Стаття 11

Кваліфікована портфельна компанія

1. Кваліфікована портфельна компанія, зазначена у статті 10, повинна бути портфельною компанією, іншою ніж компанія колективного інвестування, що відповідає таким вимогам:

- (а) вона не є фінансовою установою;
- (б) вона є компанією, яка:
 - (і) не допущена до торгів на регульованому ринку або багатосторонньому торговельному майданчику; або
 - (іі) допущена до торгів на регульованому ринку або багатосторонньому торговельному майданчику і водночас має ринкову капіталізацію, що не перевищує 500 000 000 євро;
- (с) має осідок у державі-члені або у третій країні за умови, що така третя країна:
 - (і) не є юрисдикцією з високим ризиком або некооперативною юрисдикцією, ідентифікованою Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей;
 - (іі) підписала угоду з державою-членом місцезнаходження керуючого ЄДІФ та з кожною іншою державою-членом, у якій планується реалізація паїв або акцій ЄДІФ, що забезпечує повне дотримання такою третьою країною стандартів, встановлених у статті 26 Модельної конвенції ОЕСР щодо податків на доходи і капітал, і забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включно з будь-якими багатосторонніми податковими угодами.

2. Як відступ від пункту (а) параграфу 1 цієї статті, кваліфікована портфельна компанія може бути фінансовою установою, яка фінансує виключно кваліфіковані портфельні компанії, зазначені в параграфі 1 цієї статті, або реальні активи, зазначені в пункті (е) статті 10.

Стаття 12

Конфлікт інтересів

ЄДІФ не повинен інвестувати у прийнятний інвестиційний актив, у якому керуючий ЄДІФ має або набуває пряму чи непряму участь, за винятком утримання паїв або акцій ЄДІФ, EuSEF або EuVECA, якими він управляє.

СЕКЦІЯ 2

Положення про інвестиційні політики

Стаття 13

Склад і диверсифікація портфеля

1. ЄДІФ повинен інвестувати принаймні 70% свого капіталу у прийнятні інвестиційні активи.
2. ЄДІФ не повинен інвестувати більше ніж:
 - (а) 10% свого капіталу в інструменти, випущені будь-якою однією кваліфікованою портфельною компанією, або позики, надані такій компанії;
 - (б) 10% капіталу, прямо або опосередковано, в один реальний актив;
 - (с) 10% капіталу в паї або акції будь-якого одного ЄДІФ, EuVECA або EuSEF;
 - (д) 5% капіталу в активи, зазначені в пункті (б) статті 9(1), якщо такі активи були випущені будь-якою однією організацією.
3. Сукупна вартість паїв або акцій ЄДІФ, EuVECA та EuSEF у портфелі ЄДІФ не повинна перевищувати 20% вартості капіталу ЄДІФ.
4. Агрегована ризикова експозиція до контрагента ЄДІФ, що виникає з операцій з позабіржовими деривативами, договорів репо або договорів зворотного репо, не повинна перевищувати 5% вартості капіталу ЄДІФ.
5. Як відступ від пунктів (а) та (б) параграфу 2, ЄДІФ може підвищити зазначений у них ліміт у розмірі 10% до 20% за умови, що сукупна вартість активів, утримуваних ЄДІФ у кваліфікованих портфельних компаніях і в окремих реальних активах, у які він інвестує понад 10% свого капіталу, не перевищує 40% вартості капіталу ЄДІФ.
6. Як відступ від пункту (д) параграфу 2, ЄДІФ може підвищити зазначений у ньому ліміт у розмірі 5% до 25%, якщо облігації були випущені кредитною установою, що має зареєстрований офіс у державі-члені і за законом підлягає спеціальному публічному нагляду для захисту власників облігацій. Зокрема, суми, які виникають у результаті випуску таких облігацій, повинні бути інвестовані за законом в активи, які протягом усього строку дії таких облігацій зможуть покрити вимоги за такими облігаціями і які, у разі припинення діяльності емітента, могли би бути використані в пріоритетному порядку для відшкодування основної суми та виплати нарахованих процентів.
7. Компанії, які включені до однієї групи для цілей консолідованої звітності, як це регулюється

Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС ⁽²⁰⁾ або згідно з міжнародно визнаними правилами бухгалтерського обліку, розглядаються як одна кваліфікована портфельна компанія або одна організація для цілей розрахування лімітів, зазначених у параграфах 1–6.

Стаття 14

Коригування інвестиційних позицій

Якщо ЄДІФ порушує вимоги щодо диверсифікації, визначені у статті 13(2)–(6), і таке порушення перебуває поза межами контролю керуючого ЄДІФ, керуючий ЄДІФ повинен, упродовж належного періоду часу, вжити заходів, необхідних для коригування позиції з належним урахуванням інтересів інвесторів у ЄДІФ.

Стаття 15

Концентрація

1. ЄДІФ може набувати не більше 25% паїв або акцій одного ЄДІФ, EuVECA або EuSEF.
2. Ліміти концентрації, встановлені у статті 56(2) Директиви 2009/65/ЄС, застосовуються до інвестицій в активи, зазначені в пункті (b) статті 9(1) цього Регламенту.

Стаття 16

Взяття в позику грошових коштів

1. ЄДІФ може брати в позику грошові кошти за умови, що така позика відповідає всім зазначеним нижче умовам:
 - (a) вона становить не більше ніж 30% вартості капіталу ЄДІФ;
 - (b) вона слугує для цілей інвестування у прийнятні інвестиційні активи, за винятком позик, зазначених у пункті (c) статті 10, за умови, що грошових коштів або їх еквівалентів, що їх утримує ЄДІФ, не достатньо для здійснення відповідної інвестиції;
 - (c) відповідний договір укладений у тій самій валюті, що й активи, які повинні бути придбані за позичені грошові кошти;
 - (d) строк погашення не перевищує строк дії ЄДІФ;
 - (e) вона обтяжує активи, які становлять не більше ніж 30% вартості капіталу ЄДІФ.
2. Керуючий ЄДІФ повинен вказати у проспекті ЄДІФ, чи він має намір позичати грошові кошти в рамках інвестиційної стратегії.

Стаття 17

Застосування правил щодо складу та диверсифікації портфеля

1. Інвестиційний ліміт, встановлений у статті 13(1):
 - (a) застосовується до дати, визначеної у правилах або установчих документах ЄДІФ;
 - (b) припиняє застосовуватися з моменту, коли ЄДІФ починає продавати активи для погашення паїв або акцій інвесторів після завершення строку дії ЄДІФ;
 - (c) призупиняється у випадках, коли ЄДІФ залучає додатковий капітал або зменшує наявний капітал, якщо строк дії такого призупинення не перевищує 12 місяців.

Дата, зазначена в пункті (a) першого підпараграфа, повинна враховувати конкретні особливості та характеристики активів, у які інвестуватиме ЄДІФ, і не повинна наставати пізніше ніж через п'ять років

із дати авторизації ЄДІФ або пізніше ніж міне половина строку дії ЄДІФ, як визначено згідно зі статтею 18(3), залежно від того, яка із цих дат настане раніше. За виняткових обставин компетентний орган ЄДІФ, після подання належним чином обґрунтованого інвестиційного плану, може затвердити продовження зазначеного строку не більше ніж на один додатковий рік.

2. Якщо довгостроковий актив, у який інвестував ЄДІФ, був випущений кваліфікованою портфельною компанією, що більше не відповідає пункту (b) статті 11(1), такий довгостроковий актив може й надалі враховуватися для цілей розрахування інвестиційного ліміту, зазначеного у статті 13(1), не більше ніж протягом трьох років із дати, станом на яку кваліфікована портфельна компанія більше не відповідала вимогам пункту (b) статті 11(1).

ГЛАВА ІІІ ПОГАШЕННЯ, ТОРГІВЛЯ ТА ВИПУСК ПАЇВ АБО АКЦІЙ ЄДІФ, РОЗПОДІЛ ДОХОДІВ І КАПІТАЛУ

Стаття 18

Політика погашення та строк дії ЄДІФ

1. Інвестори ЄДІФ не можуть вимагати погашення їхніх паїв або акцій до завершення строку дії ЄДІФ. Погашення для інвесторів можливе з наступного дня після дати завершення строку дії ЄДІФ.

У правилах або установчих документах ЄДІФ повинна бути чітко вказана конкретна дата завершення строку дії ЄДІФ і може бути передбачене право на тимчасове продовження строку дії ЄДІФ та умови здійснення такого права.

У правилах або установчих документах ЄДІФ та в інформації, розкритій інвесторам, повинні бути встановлені процедури погашення паїв або акцій і реалізації активів, а також має бути чітко вказано, що погашення для інвесторів розпочинається з наступного дня після дати завершення строку дії ЄДІФ.

2. Як відступ від параграфу 1, у правилах або установчих документах ЄДІФ може бути передбачена можливість погашення до завершення строку дії ЄДІФ у разі виконанні всіх зазначених нижче умов:

- (a) погашення не здійснюється до дати, визначеної у пункті (a) статті 17(1);
- (b) на момент авторизації та протягом усього строку дії ЄДІФ керуючий ЄДІФ здатний продемонструвати компетентним органам наявність належної системи управління ліквідністю та дієвих процедур моніторингу ризику ліквідності ЄДІФ, які узгоджуються з довгостроковою інвестиційною стратегією ЄДІФ і пропонованою політикою погашення;
- (c) керуючий ЄДІФ встановлює визначену політику погашення, у якій чітко вказуються періоди часу, протягом яких інвестори можуть вимагати погашення;
- (d) політика погашення ЄДІФ забезпечує, щоб загальна сума погашення за будь-який визначений період обмежувалася відсотком активів ЄДІФ, зазначених у пункті (b) статті 9(1). Такий відсоток повинен узгоджуватися зі стратегією управління ліквідністю та інвестиційною стратегією, які надані керуючим ЄДІФ;
- (e) політика погашення ЄДІФ забезпечує справедливе ставлення до інвесторів і погашення на пропорційній основі, якщо загальна сума вимог про погашення за будь-який визначений період часу перевищує відсоток, зазначений у пункті (d) цього параграфу.

3. Строк дії ЄДІФ повинен узгоджуватися з довгостроковим характером ЄДІФ і його тривалість повинна бути достатньою, щоб охопити життєвий цикл кожного з окремих активів ЄДІФ, визначений згідно з профілем неліквідності, економічним життєвим циклом активу та заявленою інвестиційною метою ЄДІФ.

4. Інвестори можуть вимагати припинення діяльності ЄДІФ, якщо їхні вимоги щодо погашення, подані відповідно до політики ЄДІФ, не були задоволені протягом одного року з дати їх подання.
5. Інвестори повинні завжди мати можливість отримати грошову виплату.
6. Виплата в натуральній формі з активів ЄДІФ можлива тільки в разі виконання всіх зазначених нижче умов:
 - (a) така можливість передбачена у правилах або установчих документах ЄДІФ за умови справедливого ставлення до всіх інвесторів;
 - (b) інвестор подає письмовий запит на отримання виплати у формі частки активів ЄДІФ;
 - (c) передача таких активів не обмежена спеціальними правилами.
7. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначаються умови, за яких тривалість строку дії ЄДІФ вважається достатньою, щоб охопити життєвий цикл кожного з окремих активів ЄДІФ, як зазначено в параграфі 3.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 09 вересня 2015 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 19

Вторинний ринок

1. Правила або установчі документи ЄДІФ не повинні перешкоджати допуску паїв або акцій ЄДІФ до торгів на регульованому ринку або багатосторонньому торговельному майданчику.
2. Правила або установчі документи ЄДІФ не повинні перешкоджати інвесторам вільно передавати їхні паї або акції третім особам, іншим ніж керуючий ЄДІФ.
3. ЄДІФ повинен оприлюднювати у своїх періодичних звітах ринкову вартість його паїв або акцій, включених до лістингу, а також вартість чистих активів на пай або акцію.
4. У разі істотної зміни вартості активу керуючий ЄДІФ повинен повідомити про це інвесторів у періодичних звітах.

Стаття 20

Випуск нових паїв або акцій

1. ЄДІФ може пропонувати нові паї або акції згідно зі своїми правилами або установчими документами.
2. ЄДІФ не повинен здійснювати випуск нових паїв або акцій за ціною нижче чистої вартості активів без попередньої пропозиції таких паїв або акцій за такою ціною наявним інвесторам ЄДІФ.

Стаття 21

Реалізація активів ЄДІФ

1. ЄДІФ повинен ухвалити детальний графік почергової реалізації його активів для погашення паїв або акцій інвесторів після завершення строку дії ЄДІФ і повинен надати його компетентному органу ЄДІФ не пізніше ніж за один рік до дати завершення строку дії ЄДІФ.
2. Графік, зазначений у параграфі 1, повинен включати:
 - (a) оцінювання ринку для потенційних покупців;

- (b) оцінювання та порівняння потенційних цін продажу;
- (c) оцінювання активів, які підлягають відчуженню;
- (d) часові рамки графіка реалізації.

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення критеріїв, які повинні використовуватися для оцінювань у пункті (а) і оцінювання в пункті (с) параграфа 2.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 09 вересня 2015 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 22

Розподіл доходів і капіталу

1. ЄДІФ може регулярно розподіляти між акціонерами доходи від активів, які входять до його портфеля. Такі доходи включають:

- (a) регулярні доходи від активів;
- (b) приріст капіталу, реалізований після реалізації активу.

2. Доходи не розподіляють тією мірою, якою вони необхідні для покриття майбутніх зобов'язань ЄДІФ.

3. ЄДІФ може пропорційно зменшити свій капітал в разі реалізації активу до завершення строку дії ЄДІФ за умови, що керуючий ЄДІФ належним чином переконався, що така реалізація відповідає інтересам інвесторів.

4. У правилах або установчих документах ЄДІФ повинна бути визначена політика розподілу, яку ЄДІФ застосовуватиме протягом свого строку дії.

ГЛАВА IV

ВИМОГИ ЩОДО ПРОЗОРОСТІ

Стаття 23

Прозорість

1. Паї або акції ЄДІФ не повинні реалізуватися на території Союзу без попередньої публікації проспекту.

Паї або акції ЄДІФ не повинні реалізуватися роздрібним інвесторам у Союзі без попередньої публікації основного інформаційного документа згідно з Регламентом (ЄС) 1286/2014.

2. Проспект повинен містити всю інформацію, необхідну для інвесторів, щоб мати змогу провести інформоване оцінювання пропонування їм інвестицій та, зокрема, пов'язаних із ними ризиків.

3. Проспект повинен містити принаймні таку інформацію:

- (a) заяву, у якій вказано, яким чином інвестиційні цілі та стратегія ЄДІФ для досягнення таких цілей зумовлюють кваліфікацію фонду як такого, що має довгостроковий характер;
- (b) інформацію, яка повинна бути розкрита компанією колективного інвестування закритого типу згідно з Директивою 2003/71/ЄС і Регламентом (ЄС) № 809/2004;

- (c) інформацію, яка повинна бути розкрита інвесторам відповідно до статті 23 Директиви 2011/61/ЄС, якщо вона не охоплюється пунктом (b) цього параграфа;
- (d) чітке визначення категорій активів, у які авторизований інвестувати ЄДІФ;
- (e) чітке визначення юрисдикцій, у яких дозволяється інвестувати ЄДІФ;
- (f) будь-яку іншу інформацію, яка, на думку компетентних органів, є релевантною для цілей параграфа 2.

4. Проспект і будь-які інші маркетингові документи повинні чітко інформувати інвесторів про неліквідний характер ЄДІФ.

Зокрема, проспект і будь-які інші маркетингові документи повинні чітко:

- (a) інформувати інвесторів про довгостроковий характер інвестицій ЄДІФ;
- (b) інформувати інвесторів про завершення строку дії ЄДІФ, а також про можливість продовження строку дії ЄДІФ, якщо це передбачено, і умови такого продовження;
- (c) містити інформацію про те, чи ЄДІФ має намір реалізувати свої паї або акції роздрібним інвесторам;
- (d) містити пояснення прав інвесторів на погашення їхніх інвестицій згідно зі статтею 18 та згідно з правилами або установчими документами ЄДІФ;
- (e) містити інформацію про періодичність і строки розподілу доходів, за наявності, між інвесторами протягом строку дії ЄДІФ;
- (f) містити рекомендацію для інвесторів, що інвестувати в ЄДІФ необхідно тільки невелику частку їхнього загального інвестиційного портфеля;
- (g) описувати політику хеджування ЄДІФ, включно із чітким визначенням того, що фінансові деривативні інструменти можуть використовуватися тільки для цілей хеджування ризиків, притаманних іншим інвестиціям ЄДІФ, а також включно з визначенням можливого впливу використання фінансових деривативних інструментів на профіль ризику ЄДІФ;
- (h) інформувати інвесторів про ризики, пов'язані з інвестуванням у реальні активи, у тому числі в інфраструктуру;
- (i) регулярно, принаймні раз на рік, інформувати інвесторів про юрисдикції, у яких інвестував ЄДІФ.

5. На додаток до інформації, що вимагається згідно зі статтею 22 Директиви 2011/61/ЄС, річний звіт ЄДІФ повинен містити такі відомості:

- (a) звіт про рух грошових коштів;
- (b) інформацію про будь-яку участь в інструментах, які використовують бюджетні кошти Союзу;
- (c) інформацію про вартість окремих кваліфікованих портфельних компаній і вартість інших активів, у які інвестував ЄДІФ, включно з вартістю використаних фінансових деривативних інструментів;
- (d) інформацію про юрисдикції, у яких розташовані активи ЄДІФ.

6. За запитом роздрібного інвестора, керуючий ЄДІФ також повинен надати додаткову інформацію про кількісні ліміти, які застосовуються до управління ризиками ЄДІФ, про вибрані із цією метою методи, а також останню інформацію про розвиток основних ризиків і доходи за категоріями активів.

Додаткові вимоги до проспекту

1. ЄДФ повинен надсилати свій проспект і будь-які зміни до нього, а також свій річний звіт компетентним органам ЄДФ. За запитом, ЄДФ повинен надати зазначену документацію компетентному органу керуючого ЄДФ. Така документація повинна надаватися ЄДФ у строк, вказаний такими компетентними органами.
2. Правила або установчі документи ЄДФ становлять невід'ємну частину проспекту та повинні додаватися до нього.

Однак документи, зазначені в першому підпараграфі, необов'язково додавати до проспекту, якщо інвестору повідомили, що за запитом інвестору надішлють такі документи або повідомлять місце, де, у кожній державі-члені, у якій реалізують паї або акції, інвестор зможе з ними ознайомитися.

3. У проспекті повинен бути вказаний спосіб надання інвесторам річного звіту. У ньому має бути передбачено, що паперова копія річного звіту повинна бути безкоштовно надана роздрібним інвесторам за їхнім запитом.
4. Проспект і останній опублікований річний звіт повинні бути безкоштовно надані інвесторам за їхнім запитом.

Проспект може бути наданий на довговічному носії або на вебсайті. Паперова копія повинна бути безкоштовно надана роздрібним інвесторам за їхнім запитом.

5. Істотні дані, які містяться у проспекті, підлягають оновленню.

Стаття 25

Розкриття витрат

1. Проспект повинен містити чітку інформацію для інвесторів про рівень різних витрат, прямо або опосередковано понесених інвесторами. Різні витрати повинні бути згруповані за такими категоріями:

- (a) витрати на створення ЄДФ;
 - (b) витрати, пов'язані з придбанням активів;
 - (c) комісії, пов'язані з управлінням і результатами;
 - (d) витрати на розподіл;
 - (e) інші витрати, у тому числі адміністративні, регуляторні, депозитарні, кастодіальні витрати і витрати на професійні послуги та аудит.
2. У проспекті повинне бути вказане загальне співвідношення між витратами і капіталом ЄДФ.
 3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення спільних термінів та означень, методологій розрахування та форматів представлення витрат, зазначених у параграфі 1, і загального співвідношення, зазначеного в параграфі 2.

У ході розроблення таких проектів регуляторних технічних стандартів ESMA повинен враховувати регуляторні технічні стандарти, зазначені в пунктах (a) та (c) статті 8(5) Регламенту (ЄС) № 1286/2014.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 09 вересня 2015 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА V РЕАЛІЗАЦІЯ ПАЇВ АБО АКЦІЙ ЄДФ

Стаття 26

Механізми, доступні для інвесторів

1. Керуючий ЄДІФ, паї або акції якого планується реалізувати роздрібним інвесторам, повинен, у кожній державі-члені, у якій він має намір реалізувати такі паї або акції, створити механізми, доступні для здійснення підписки, виплат власникам паїв або акціонерам, зворотного викупу або погашення паїв або акцій та надання інформації, яку зобов'язані надавати ЄДІФ і керуючий ЄДІФ.

2. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення типів і характеристик механізмів, зазначених у параграфі 1, їхньої технічної інфраструктури та змісту їхніх завдань по відношенню до роздрібних інвесторів.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 09 вересня 2015 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 27

Внутрішній процес оцінювання ЄДІФ, паї або акції яких реалізують роздрібним інвесторам

1. Керуючий ЄДІФ, паї або акції якого планується реалізувати роздрібним інвесторам, повинен встановити та застосовувати спеціальний внутрішній процес оцінювання такого ЄДІФ до реалізації або розподілу між роздрібними інвесторами.

2. У рамках внутрішнього процесу, зазначеного в параграфі 1, керуючий ЄДІФ повинен оцінити, чи ЄДІФ придатний для реалізації роздрібним інвесторам, враховуючи принаймні:

(a) строк дії ЄДІФ; та

(b) заплановану інвестиційну стратегію ЄДІФ.

3. Керуючий ЄДІФ повинен надати будь-якому розповсюджувачу всю відповідну інформацію про ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, у тому числі всю інформацію про його строк дії та інвестиційну стратегію, а також про внутрішній процес оцінювання та юрисдикції, у яких дозволяється інвестувати ЄДІФ.

Стаття 28

Спеціальні вимоги до розподілу паїв або акцій ЄДІФ серед роздрібних інвесторів

1. У разі прямої пропозиції або розміщення паїв або акцій ЄДІФ серед роздрібних інвесторів керуючий ЄДІФ повинен отримати інформацію про:

(a) знання та досвід роздрібною інвестора у сфері інвестицій, які мають значення для ЄДІФ;

(b) фінансовий стан роздрібною інвестора, у тому числі здатність такого інвестора нести збитки;

(c) інвестиційні цілі роздрібною інвестора, у тому числі часовий горизонт такого інвестора.

На основі інформації, отриманої відповідно до першого підпараграфа, керуючий ЄДІФ повинен рекомендувати ЄДІФ, тільки якщо він підходить такому роздрібному інвестору.

2. Якщо строк дії ЄДІФ, паї або акції якого пропонують або розміщують серед роздрібних інвесторів, перевищує 10 років, керуючий ЄДІФ або розповсюджувач повинні надати чітке письмове попередження, що продукт ЄДІФ може бути непридатним для роздрібних інвесторів, які не здатні підтримувати таке довгострокове та неліквідне зобов'язання.

Стаття 29

Спеціальні положення щодо депозитарія ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам

1. Як відступ від статті 21(3) Директиви 2011/61/ЄС, депозитарій ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, повинен бути суб'єктом, що належить до типу, зазначеного у статті 23(2) Директиви 2009/65/ЄС.
2. Як відступ від другого підпараграфу статті 21(13) і статті 21(14) Директиви 2011/61/ЄС, депозитарій ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, не звільняється від відповідальності в разі втрати фінансових інструментів, які перебувають на зберіганні третьої особи.
3. Відповідальність депозитарія, зазначена у статті 21(12) Директиви 2011/61/ЄС, не може бути виключена або обмежена договором, якщо паї або акції ЄДІФ реалізують роздрібним інвесторам.
4. Будь-який договір, який суперечить параграфу 3, вважається нікчемним.
5. Активи, які перебувають на зберіганні в депозитарія ЄДІФ, не повинні повторно використовуватися депозитарієм або будь-якою третьою особою, якій була делегована функція зберігання, за їхній власний рахунок. Повторне використання включає будь-яку операцію з активами, які перебувають на зберіганні, у тому числі, між іншим, передачу, надання в заставу, продаж або надання в позику.

Активи, які перебувають на зберіганні в депозитарія ЄДІФ, дозволяється повторно використовувати, тільки якщо:

- (a) повторне використання активів здійснюється за рахунок ЄДІФ;
- (b) депозитарій виконує вказівки керуючого ЄДІФ від імені ЄДІФ;
- (c) повторне використання здійснюється на користь ЄДІФ та в інтересах власників паїв або акціонерів; та
- (d) за операцією надане високоякісне та ліквідне забезпечення, отримане ЄДІФ за угодою про передачу права власності.

Ринкова вартість забезпечення, зазначеного в пункті (d) другого підпараграфу, завжди повинна дорівнювати принаймні ринковій вартості повторно використаних активів плюс премія.

Стаття 30

Додаткові вимоги щодо реалізації паїв або акцій ЄДІФ роздрібним інвесторам

1. Паї або акції ЄДІФ можуть бути реалізовані роздрібним інвесторам за умови, що роздрібним інвесторам були надані належні інвестиційні рекомендації керуючим ЄДІФ або розповсюджувачем.
2. Керуючий ЄДІФ може прямо пропонувати або розміщувати паї або акції ЄДІФ серед роздрібних інвесторів, тільки якщо такий керуючий авторизований на надання послуг, зазначених у пунктах (a) та (b)(i) статті 6(4) Директиви 2011/61/ЄС, і тільки після проходження таким керуючим перевірки придатності, зазначеної у статті 28(1) цього Регламенту.
3. Якщо вартість портфеля фінансових інструментів потенційного роздрібного інвестора не перевищує 500 000 євро, керуючий ЄДІФ або будь-який розповсюджувач, після проходження перевірки придатності, зазначеної у статті 28(1), і надання належних інвестиційних рекомендацій, повинен забезпечити, на підставі інформації, наданої потенційним роздрібним інвестором, щоб загальна сума інвестицій потенційного роздрібного інвестора не перевищувала 10% портфеля фінансових інструментів такого інвестора, в ЄДІФ і щоб початкова мінімальна сума, інвестована в один або більше ЄДІФ, становила 10 000 євро.

Потенційний роздрібний інвестор несе відповідальність за надання керуючому ЄДІФ або розповсюджувачу достовірної інформації про портфель фінансових інструментів потенційного роздрібного інвестора та інвестиції в ЄДІФ, як зазначено в першому підпараграфі.

Для цілей цього параграфу вважається, що портфель фінансових інструментів включає грошові депозити та фінансові інструменти, за винятком будь-яких фінансових інструментів, наданих у якості забезпечення.

4. У правилах або установчих документах ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, має бути передбачене однакове ставлення до всіх інвесторів та відсутність преференційного ставлення або спеціальних економічних вигід для окремих інвесторів або груп інвесторів.

5. Організаційно-правова форма ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, не повинна передбачати будь-яку додаткову відповідальність для роздрібних інвесторів або вимагати будь-яких додаткових зобов'язань для таких інвесторів, за винятком початкового зобов'язання щодо капіталовкладення.

6. Роздрібні інвестори повинні мати можливість, протягом періоду підписки та принаймні протягом двох тижнів із дати підписки на паї або акції ЄДІФ, скасувати їхню підписку та отримати назад грошові кошти без штрафних санкцій.

7. Керуючий ЄДІФ, паї або акції якого реалізують роздрібним інвесторам, повинен встановити належні процедури та механізми врегулювання скарг роздрібних інвесторів, які дають змогу роздрібним інвесторам подавати скарги офіційною мовою або однією з офіційних мов їхньої держави-члена.

Стаття 31

Реалізація паїв або акцій ЄДІФ

1. Керуючий ЄДІФ повинен мати змогу реалізувати паї або акції такого ЄДІФ професійним і роздрібним інвесторам у державі-члені місцезнаходження після надання повідомлення згідно зі статтею 31 Директиви 2011/61/ЄС.

2. Керуючий ЄДІФ повинен мати змогу реалізувати паї або акції такого ЄДІФ професійним і роздрібним інвесторам у державах-членах, інших ніж держава-член місцезнаходження керуючого ЄДІФ, після надання повідомлення згідно зі статтею 32 Директиви 2011/61/ЄС.

3. Керуючий ЄДІФ повинен, для кожного ЄДІФ, яким він управляє, вказати для компетентних органів, чи він має намір реалізувати паї або акції ЄДІФ роздрібним інвесторам.

4. На додаток до документації та інформації, що вимагаються згідно зі статтями 31 та 32 Директиви 2011/61/ЄС, керуючий ЄДІФ повинен надати компетентним органам:

(a) проспект ЄДІФ;

(b) основний інформаційний документ ЄДІФ, якщо його паї або акції реалізують роздрібним інвесторам; та

(c) інформацію про механізми, зазначені у статті 26.

5. Компетенція та повноваження компетентних органів згідно зі статтями 31 та 32 Директиви 2011/61/ЄС вважаються такими, що також стосуються реалізації паїв або акцій ЄДІФ роздрібним інвесторам і охоплюють додаткові вимоги, встановлені в цьому Регламенті.

6. На додаток до повноважень, визначених у першому підпараграфі статті 31(3) Директиви 2011/61/ЄС, компетентний орган держави-члена місцезнаходження керуючого ЄДІФ також повинен не допускати реалізацію паїв або акцій ЄДІФ, якщо керуючий ЄДІФ не відповідає або не відповідатиме цьому Регламенту.

7. На додаток до повноважень, визначених у першому підпараграфі статті 32(3) Директиви 2011/61/ЄС, компетентний орган держави-члена місцезнаходження керуючого ЄДІФ також повинен

відмовляти в передачі повного пакета повідомлення компетентним органам держав-членів, на території яких ЄДІФ має намір реалізувати свої паї або акції, якщо керуючий ЄДІФ не відповідає цьому Регламенту.

ГЛАВА VI НАГЛЯД

Стаття 32

Нагляд з боку компетентних органів

1. Компетентні органи повинні здійснювати постійний нагляд за відповідністю цьому Регламенту.
2. Компетентні органи ЄДІФ відповідають за здійснення нагляду за відповідністю правилам, встановленим у главах II, III та IV.
3. Компетентний орган ЄДІФ відповідає за здійснення нагляду за виконанням обов'язків, визначених у правилах або установчих документах ЄДІФ, і обов'язків, визначених у проспекті, які повинні відповідати цьому Регламенту.
4. Компетентний орган керуючого ЄДІФ відповідає за здійснення нагляду за належністю механізмів та організації керуючого ЄДІФ, щоб керуючий ЄДІФ мав змогу дотримуватися обов'язків і правил, які стосуються заснування та функціонування всіх ЄДІФ, якими він управляє.

Компетентний орган керуючого ЄДІФ відповідає за здійснення нагляду за дотриманням цього Регламенту керуючим ЄДІФ.

5. Компетентні органи повинні здійснювати моніторинг компаній колективного інвестування, які мають осідок або паї чи акції яких реалізують на їхній території, щоб переконатися, що вони не використовують позначення «ЄДІФ» або не заявляють, що вони є ЄДІФ, крім випадків, коли вони авторизовані згідно із цим Регламентом і відповідають його положенням.

Стаття 33

Повноваження компетентних органів

1. Компетентні органи повинні мати всі повноваження з нагляду та розслідування, необхідні для виконання їхніх функцій відповідно до цього Регламенту.
2. Повноваження, надані компетентним органам відповідно до Директиви 2011/61/ЄС, у тому числі повноваження, пов'язані із санкціями, також підлягають здійсненню стосовно цього Регламенту.
3. Компетентний орган ЄДІФ повинен заборонити використання позначення «ЄДІФ» або «європейський довгостроковий інвестиційний фонд», якщо керуючий ЄДІФ більше не відповідає цьому Регламенту.

Стаття 34

Повноваження та компетенція ESMA

1. ESMA повинен мати повноваження, необхідні для виконання завдань, покладених на нього згідно із цим Регламентом.
2. Повноваження ESMA відповідно до Директиви 2011/61/ЄС також підлягають здійсненню стосовно цього Регламенту та згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001.
3. Для цілей Регламенту (ЄС) № 1095/2010 цей Регламент вважається додатковим юридично зобов'язальним актом Союзу, який покладає завдання на ESMA, як зазначено у статті 1(2) Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 35

Співпраця між компетентними органами

1. Компетентний орган ЄДІФ і компетентний орган керуючого ЄДІФ, якщо це різні органи, повинні співпрацювати та обмінюватися інформацією для цілей виконання їхніх обов'язків згідно із цим Регламентом.
2. Компетентні органи повинні співпрацювати згідно з Директивою 2011/61/ЄС.
3. Компетентні органи та ESMA повинні співпрацювати один з одним із метою виконання їхніх відповідних обов'язків згідно із цим Регламентом відповідно до Регламенту (ЄС) № 1095/2010.
4. Компетентні органи та ESMA повинні обмінюватися всією інформацією та документацією, необхідною для виконання їхніх відповідних обов'язків згідно із цим Регламентом відповідно до Регламенту (ЄС) № 1095/2010, зокрема, для виявлення та усунення порушень цього Регламенту.

ГЛАВА VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 36

Опрацювання заяв Комісією

Комісія повинна пріоритизувати та оптимізувати свої процеси розгляду всіх заяв ЄДІФ на отримання фінансування від ЄІБ. Комісія повинна оптимізувати надання будь-яких висновків або даних щодо будь-яких заяв ЄДІФ на отримання фінансування від ЄІБ.

Стаття 37

Перегляд

1. Не пізніше ніж 09 червня 2019 року Комісія повинна розпочати перегляд застосування цього Регламенту. У ході перегляду необхідно здійснити аналіз, зокрема:
 - (a) впливу статті 18;
 - (b) впливу на диверсифікацію активів застосування мінімального порогового значення в розмірі 70% для прийнятних інвестиційних активів, встановленого у статті 13(1);
 - (c) обсягу реалізації паїв або акцій ЄДІФ на території Союзу, у тому числі, чи КАІФи, які підпадають під дію статті 3(2) Директиви 2011/61/ЄС, зацікавлені в реалізації паїв або акцій ЄДІФ;
 - (d) ступеня необхідного оновлення переліку прийнятних активів та інвестицій, а також правил щодо диверсифікації, складу портфеля та лімітів взяття в позику грошових коштів.
2. Після перегляду, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, і після консультацій з ESMA Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт з оцінкою внеску цього Регламенту та ЄДІФ у створення Союзу ринків капіталу та досягнення цілей, визначених у статті 1(2). У відповідних випадках такий звіт повинен супроводжуватися законодавчою пропозицією.

Стаття 38

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 09 грудня 2015 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 29 квітня 2015 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент Z. KALNIŅA-

LUKAŠEVICA

- (1) ОВ С 67, 06.03.2014, с. 71.
- (2) ОВ С 126, 26.04.2014, с. 8.
- (3) Позиція Європейського Парламенту від 10 березня 2015 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 20 квітня 2015 року.
- (4) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін до директив 2003/41/ЄС та 2009/65/ЄС і регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).
- (5) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 345/2013 від 17 квітня 2013 року про європейські фонди венчурного капіталу (ОВ L 115, 25.04.2013, с. 1).
- (6) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 346/2013 від 17 квітня 2013 року про європейські фонди соціального підприємництва (ОВ L 115, 25.04.2013, с. 18).
- (7) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 від 04 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та торгові репозиторії (ОВ L 201, 27.07.2012, с. 1).
- (8) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо компаній колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) (ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32).
- (9) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС від 04 листопада 2003 року про проспекти, що підлягають публікації у випадку публічної пропозиції цінних паперів або їх допуску до торгів, та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС (ОВ L 345, 31.12.2003, с. 64).
- (10) Регламент Комісії (ЄС) № 809/2004 від 29 квітня 2004 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС щодо інформації, що міститься у проспектах, а також формату, включення інформації шляхом покликання та публікації таких проспектів і розповсюдження рекламних оголошень (ОВ L 149, 30.04.2004, с. 1).
- (11) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1286/2014 від 26 листопада 2014 року про основні інформаційні документи для пакетних роздрібних інвестиційних продуктів та інвестиційних продуктів на основі страхування (ОВ L 352, 09.12.2014, с. 1).
- (12) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349).
- (13) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 84).
- (14) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84).
- (15) Директива Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31).
- (16) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1).
- (17) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).
- (18) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).

- (19) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 236/2012 від 14 березня 2012 року про короткі продажі та окремі аспекти кредитних дефолтних свопів (ОВ L 86, 24.03.2012, с. 1).
- (20) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).
-